

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Henōtikon siue Pacificatorivm Dissecti Belgii

Afhakker, Aegidius

Vrsellis, 1618

Capvt X. Argvmento Facili Sed Validiſimo tractatus concluditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64709)

esse agnituros, si vbi nimium creduli suorum doctorum authoritati, de nostræ fidei fundamentis malè sunt instituti, clarior ipsis instructio contingeret. In quorum gratiam vt libellum hunc inchoaui, ita sequenti capite nunc concludam.

CAPVT X.

ARGVMENTO FACILI SED VALIDISSIMO tractatus concluditur.

Quamquam ego quidem existimo hactenus à nobis doctrinæ Catholicæ veritatem, in ijs præsertim articulis quibus aduersarii sustinent religionis Christianæ fundamentum in Ecclesia nostra esse prorsus euersum, ita vt ex necessitate discedere ab eadem fuerint coacti, hoc est, *de bonorum operum meritis, de potestate Romani Pontificis, de Sacramento Eucharistia & Missa sacrificio*; ita clarè & euidenter esse è scriptura deductam, (vt nemo etiam inter illos qui nondum credunt Ecclesiam totam in scripturarū explicatione errare non posse) absque contumacia dissentire à nobis queat. Quoniam tamen scio, multum apud aduersarios valere præiudicium, quod iam à teneris contra conclusiones nostras imbiberunt; ideo mitigato non nihil illationis rigore, vnum hic adiiciam finale argumentum, quo spero aspirante diuina gratia, omnes qui conscientia suæ curam gerunt, ad veritatis agnitionem

Ff §

onem

onem reduci posse Argumentum est istud:
 Posito etiam quod scriptura iis in locis, quibus nos pro confirmãdis prædictis Catholica fidei articulis vsi sumus, non adeo euidenter eosdem articulos veros esse demonstraret, vt non etiam probabili aut tolerabili explicati-
 one posset in alium sensum verti; saltem nemo (vt eredo) bona conscientia, vbi prudenter rem examinauerit, negare audebit etiam nostram explicationem esse tolerabilem, & non posse euidenter falsitatis redargui. Quo concessio inferitur, Lutherum & Caluinium, quos constat primò fuisse in Ecclesia Catholica, temerè & absque iusta causa ab Ecclesia ista se separasse, adeoque neminem iure posse illorũ partes contra Catholicam Ecclesiam tueri.
 Consequencia fundatur in isto iuris axiomate quo in dubiis melior dicitur esse conditio possidentis. Si ergo non certa & infallibili demonstratione probari potest Ecclesiam Catholicam fundamenta Christianæ religionis euertisse, aut alioqui intolerabiliter contra Scripturam quippiam euidenter docere, tunc neganda ei non est veræ ac Christianæ doctrinæ opinio seu fama quã antea, etiam cõmune Lutherò, possederat: atque adeo nemo extra Ecclesiæ Catholicæ cõmunionem securus in cõsciẽtia sua esse poterit qui nõ certissimo & infallibili argumẽto grauẽ eiusdẽ Ecclesiæ atque adeo intolerabilẽ errorẽ demonstrare poterit.

Hoc velim, Lector, argumētū sedulò & seriò tecū perpēdas. Certè inter rixas & disputationes facile cuilibet est, vocitare Catholicos idololatrias, & in Christi gratiā iniurios, Pontificē Antichristū & plura huiusmodi contentiosè effutire. Interim rerum natura & veritatis ratio per huiusmodi verba nec mutatur nec infringitur. Porro si quis perpensis diligēter ijs quæ hoc exiguo libello nos diximus, adhuc certo sibi forte persuadeat intolerabiles ibi errores propugnari & ne probabilibus quidem argumentis probatam esse conclusionum veritatem; is velim coram Deo sibi ipsi respondeat, quam habeat suæ sententiæ rationem infallibilem ob quam ita sententiam nostram censeat. Videat inquam, an non habeat illā vltimā rationē, quā allegavit nimis ineptè Teelingius. Quod si habeat aliā quādā opinionis suæ rationē, illā velim mihi cæterisque Catholicis cōmunicet. Vere enim coram Deo testificor me hæctenus nullā huiusmodi rationē à quoquā aduersariorū intelligere vnquā potuisse. Sunt quidem multa quæ indies aduersarij in nobis calūniātur, quæ nos in hoc libello nō mouimus; illa tamen puto esse huiusmodi vt validè improbari à nullo prudenter possint, qui vel paululū cū Catholicę doctrinę propugnatoribus etiam laicis seu plebeis ista disceptare voluerit. Quis enim inter Catholicos adeo penè hoc tempore est rudis, vt proba-

proba-

probabili seu tolerabili illatione ex scriptura
 S. defendere non possit 1. omni reprehensio-
 ne iusta carere honorem illum quem Rom-
 no Pontifici deferimus in osculo pedum aut
 similibus alijs obseruantiar ritibus? 2. Sancto-
 rum reliquias merito in pretio & veneratio-
 ne haberi. 3. purgatorium quibusdam post hanc
 vitam superesse. 4. dari quasdam in Ecclesia
traditiones à Christo & Apostolis institutas
quæ tamen per calamum & atramentum ab illis
scripta non fuerint. 5. Votum castitatis spon-
te emissum ita obligare in conscientia vt
damnationem sibi acquirant ij, qui deinde vo-
lentes nubere priorem fidem irritam fecerint.
 6. Statutis quibusdam ab Ecclesia diebus pe-
 culiariter ieiunijs & orationibus vacandum
 esse: & si qua sunt alia huiusmodi. Quis, in-
 quam, hæc non facile à iusta redargutione
 vindicet coram illis, qui veritatis inuestigan-
 dæ studium habuerint, aduersarijs? Ideo ego
 nunc de horum longiori tractatione abstinere
 Solum pro solutione alicuius argumenti
 quidam maiestatem Pontificis odiosè nomi-
 quam comparare solent cū humilitate Chri-
 sti patientis & coronam spineam in in capite
 gestantis, Notandum censeo, Christum Do-
 minum dupliciter considerari posse: 1. vt ob-
 iectum iræ Patris pro peccatis nostris, de quo
 respectu dicit apud Isaiam ipse Deus Pater:
propter scelus populi mei percussi eum. Iuxta quem
 etiam

Isa. 53.
 Psal. 28.

etiam respectum Filius Dei Deus humiliavit
 semetipsum factus obediens usq; ad mortem, mortē
 autem crucis. 2. quasi receptum cum suis mem-
 bris in gratiam Patris propter plenariam satis-
 factionem. Non quod Christus Dñs vnquam
 extra patris sui aut suæ diuinitatis gratiam fu-
 erit, (absit blasphemia impossibilis!) Sed
 quod pñam ex iusto Dei in peccatores odio
 profectam ipse peccatorum nomine in se
 susceperit; Ac deinde ea peracta, non ampli-
 us pñam sed obedientiæ præmium sit adeptus;
 iuxta quem respectum Pater exaltauit illū
 & dedit illi nomen quod est super omne nomen,
 item dedit illi omnem potestatem in cælo &
 in terra ordinandi & statuendi media, quibus
 gratiam in cruce promeritam suis membris
 id est, electis & fidelibus applicaret.

Illi ergo quos Christus Dñs vice sua posuit
 hic in terris pastores & rectores Ecclesiæ nõ
 sustinent personā Christi in prima conside-
 ratione, quæ est humiliationis eius, sed in se-
 cunda quæ est magnificæ gloriæ.

Patet hoc ex missione Apostolorum desi-
 gnata Matth. ult. *Dara est mihi omnis potestas
 in calo & in terra. Euntes ergo docete omnes gen-
 tes baptizantes eos, &c.* Sic ergo Petrus qui à
 Domino est constitutus Vicarius pastor ou-
 lis sui hic in terra militantis, repræsentat in
 officio eundem Dominum suum. Quocirca
 sicut

